

UNITED STATES CONFERENCE OF CATHOLIC BISHOPS

Hiến Chương Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên

Hội Đồng Chuyên Môn về Lạm Dụng Tính Dục của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ (HĐGMHK) đã chỉnh đốn lại *Hiến Chương Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên*. Nó đã được phê chuẩn bởi toàn bộ cơ quan Giám Mục Công Giáo Hoa Kỳ tại Buổi Họp Tổng Quát vào tháng 6 năm 2005. Và bản chỉnh thứ hai này đã được chấp thuận vào Buổi Họp Tổng Quát vào tháng 6 năm 2011. Bản chỉnh *Qui Tắc Cần Thiết Cho Chính Sách Của Giáo Phận/Giáo Phận Chính Thống Xử Lý Các Cáo Buộc về Lạm Dụng Tính Dục Các Vị Thành Niên Bởi Linh Mục hay Phó Tế* đã được tạo bởi Ủy Ban Đặc Biệt về Lạm Dụng Tính Dục của HĐGMHK và Ủy Ban Giám Mục Hòa Hợp Vatican-Hoa Kỳ về Lạm Dụng Tính Dục. Họ đã được phê chuẩn bởi tất cả các giám mục tại Buổi Họp Tổng Quát vào tháng 6 năm 2005. Sau đó, họ đã nhận được *sự công nhận* của Tòa Thánh vào ngày 1 tháng 1 năm 2006, và đã được ban hành ngày 5 tháng 5 năm 2006. Bản chỉnh của *Lời Cam Kết của Hội Đồng Giám Mục* đã được tạo ra bởi Ủy Ban Đặc Biệt về Đời Sống Giám mục và Bộ HĐGMHK. Nó đã được chấp thuận bởi toàn thể các giám mục công giáo Hoa Kỳ tại Buổi Họp Tổng Quát vào tháng 11 năm 2005 và một lần nữa vào năm 2011. Bản chỉnh này, với tất cả ba tài liệu được phép cho xuất bản bởi người ký sau đây.

---Đức Ông David J. Malloy, STD
Tổng Bí Thư, HĐGMHK

Lời Mở Đầu

Kể từ năm 2002, Giáo Hội Hoa Kỳ đã trải qua một cuộc khủng hoảng chưa từng có trong thời đại chúng ta. Việc lạm dụng tính dục trẻ em và các vị thành niên bởi các thầy phó tế, linh mục, và giám mục, và phương cách đối phó với các sự phạm pháp và tội lỗi này đã gây nên những đau đớn, phần nộ, và rối ren lớn lao. Là những giám mục, chúng tôi công nhận lỗi lầm và vai trò của chúng tôi trong những đau khổ đó. Và chúng tôi cũng xin lỗi và nhận trách nhiệm vì đã quá nhiều lần không lo lắng cho các nạn nhân và giáo dân trong quá khứ. Chúng tôi, các giám mục xin chân thành bày tỏ sự đau buồn và hối tiếc lớn lao từ đáy lòng về những gì giáo dân phải chịu đựng.

Một lần nữa, với bản tu chính của *Hiến Chương Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên*, chúng tôi tái xác nhận sự cam kết sâu xa của chúng tôi trong việc tạo dựng một môi trường an toàn trong Giáo Hội cho trẻ em và các vị thành niên. Chúng tôi đã lắng nghe những nỗi đau buồn và khổ sở thâm sâu của các nạn nhân trong các vụ lạm dụng tính dục và sẽ tiếp tục đáp trả những tiếng kêu than của họ. Chúng tôi đã khắc khoải về tội lỗi, sự phạm pháp, và sự vi phạm lòng tin cậy của một số giáo sĩ. Chúng tôi đã quy định được tới mức độ cao nhất trong khả năng chúng tôi tầm quan trọng của vấn đề lạm dụng trẻ vị thành niên bởi các tu sĩ tại quốc gia chúng ta, và chúng tôi đang chờ kết quả của cuộc nghiên cứu về những nguyên nhân và bản chất của vấn đề này.

Chúng tôi tiếp tục lo lắng đặc biệt và cam kết tìm đến những nạn nhân của các vụ lạm dụng tính dục và gia đình của họ. Sự tai hại gây nên bởi sự lạm dụng tính dục các trẻ vị thành niên rất tàn khốc và lâu dài. Chúng tôi cáo lỗi với họ về những thiệt hại trầm trọng họ phải gánh chịu, và chúng tôi muốn giúp đỡ họ trong tương lai. Sự mất lòng tin, thường là hậu quả của những lạm dụng này, còn trở nên bi đát hơn khi dẫn đưa đến việc mất đức tin mà chúng tôi có bổn phận thiêng liêng nuôi dưỡng. Chúng tôi mượn lời Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II: việc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên là “sai lầm trên mọi tiêu chuẩn và đáng được xã hội coi là một tội phạm ; đây cũng là một tội trọng đáng ghê tởm trong mắt Thiên Chúa” (Diễn Từ với Các Hồng Y của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, ngày 23 tháng 4 năm 2002).

Cùng với các nạn nhân và gia đình của họ, toàn thể cộng đồng Công Giáo tại quốc gia này cũng đã đau khổ vì sự ô nhục này và các hậu quả của chúng. Trong chín năm qua, sự truy tầm kịch liệt của công luận với một thiểu số các vị có chức thánh đã phản bội ơn gọi của mình, đã làm cho đa số các linh mục và thầy phó tế trung thành cảm thấy rất dễ bị tổn thương vì bị hiểu lầm trong công tác mục vụ của họ và ngay cả việc có thể bị cáo gian. Chúng tôi chia sẻ với họ một cam kết vững chắc là sẽ canh tân quan niệm của ơn gọi vào chức thánh để cho ơn gọi này tiếp tục được coi như một cuộc đời tận hiến phục vụ cho tha nhân theo gương Chúa Kitô.

Chúng tôi là những người được trao trách nhiệm chăn dắt đoàn chiên của Chúa, với sự giúp đỡ của Người, và với sự hợp tác toàn vẹn của tất cả tín hữu, sẽ tiếp tục hoạt động để phục hồi niềm tin là mối dây liên kết chúng ta. Lời nói suông không thể thực hiện được mục tiêu này. Phải bắt đầu bằng những hành động chúng tôi làm trong Đại Hội Đồng và tại giáo phận.

Chúng tôi cảm nhận một trách nhiệm đặc biệt về “sứ vụ hòa giải” (2 Cr. 5:18) mà Thiên Chúa đã trao ban khi Người hòa giải với chúng ta qua Đức Kitô. Tình yêu Đức Kitô thúc đẩy chúng ta cầu xin sự tha thứ cho những lỗi lầm của chúng ta; nhưng cũng để xin tất cả – những ai đã là nạn nhân, những ai phật lòng, và tất cả những ai đã cảm nhận vết thương của thảm họa này – cũng được hòa giải với Thiên Chúa và với nhau.

Có lẽ chúng tôi đã cảm nhận một cách chưa từng có, sức mạnh của tội lỗi đã xúc phạm đến toàn thể gia đình Giáo Hội ở quốc gia này; nhưng như thánh Phaolô đã mạnh dạn tuyên bố, Đức Chúa Trời đã làm Chúa Kitô “Đáng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng ấy mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời” (2 Cr 5:21). Cầu cho chúng ta là những kẻ cũng đã có kinh nghiệm về tội lỗi, qua tinh thần hòa giải, có được sự công chính của Chúa. Chúng tôi biết rằng sau một đau khổ sâu xa, việc chữa lành và hòa giải vượt quá khả năng của một mình con người. Chính ân sủng và lòng thương xót của Thiên Chúa mới dẫn đưa chúng ta tiến bước, tin tưởng vào lời hứa của Đức Kitô: “với Thiên Chúa mọi sự đều có thể được” (Mt 19:26).

Trong sự tìm cách thực hiện trọng trách này, trước hết chúng tôi đã trông cậy vào Thiên Chúa toàn năng giúp chúng tôi gìn giữ đức tin và nhận định đường lối đúng đắn để noi theo.

Chúng tôi đã nhận được sự hướng dẫn huynh đệ và sự nâng đỡ của Tòa Thánh để gìn giữ chúng tôi trong giai đoạn thử thách này.

Chúng tôi đã trông cậy nơi các tín hữu Công Giáo tại Hoa Kỳ. Sự khôn ngoan và hiểu biết của các linh mục, tu sĩ, và giáo dân trên toàn quốc và tại mỗi giáo phận đã đóng góp vô kể vào việc đối phó với các hậu quả của cuộc khủng hoảng và đã có những bước giải pháp. Chúng tôi tri ân đức tin, lòng quảng đại, và những trợ giúp thiêng liêng và tin thần của họ cho chúng tôi.

Chúng tôi công nhận và khẳng định sự phục vụ trung thành của đa số các linh mục và thầy phó tế và tình yêu thương giáo dân đã dành cho họ. Họ xứng đáng được chúng tôi và giáo dân kính trọng vì những việc làm tốt lành của họ. Đáng tiếc là mục vụ nhiệt tâm của họ bị làm lu mờ bởi sự khủng hoảng này.

Cách riêng, chúng tôi tuyên dương những nạn nhân của sự lạm dụng tính dục bởi các giáo sĩ, và gia đình của họ. Họ là những người đã tin tưởng nơi chúng tôi để chia sẻ chuyện của họ và để giúp chúng tôi hiểu rõ hơn những hậu quả của sự vi phạm ghê gớm này đến niềm tin thiêng liêng của họ.

Không một ai còn nghi ngờ hay bối rối gì nữa: Vì chúng tôi, các giám mục của các bạn, với bốn phận là bảo vệ trẻ em và vị thành niên và ngăn cản sự phát sinh thêm lạm dụng tính dục theo sứ vụ và gương sáng chính Chúa Giêsu Kitô đã trao ban cho chúng tôi, và chúng tôi đang phục vụ nhân danh Người.

Trong khi chúng tôi hoạt động để phục hồi niềm tin, chúng tôi được nhắc nhở rằng Chúa Giêsu luôn luôn bày tỏ lòng thương cho những người yếu đuối. Người đã khởi sự sứ vụ tông đồ của Người với những lời của tiên tri Isaiah sau đây:

Thần Khí Chúa ngự trên tôi,
vì Chúa đã xúc dầu tấn phong tôi.
Đề tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn.
Người đã sai tôi đi công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha,
cho người mù biết họ được sáng mắt,
trả lại tự do cho người bị áp bức,
công bố một năm hồng ân của Chúa. (Lc 4:18-19)

Trong Mát-thêu 25, khi Chúa dạy dỗ các môn đệ, Chúa đã bảo họ là mỗi khi họ tỏ lòng thương xót và cảm thông với những kẻ bé mọn nhất là họ bày tỏ với Người.

Chúa Giêsu tỏ lòng săn sóc một cách dịu hiền và khẩn trương đối với trẻ em. La rầy các môn đệ vì không cho chúng lại gần, “Cứ để cho trẻ em đến với thầy” (Mt 19:14). Và Người đã lưu ý nặng nề rằng bất cứ ai làm cho những trẻ nhỏ sa ngã, tốt hơn là những người này “treo cối đá lớn vào cổ mà xô cho chìm xuống đáy biển còn hơn.” (Mt 18:6)

Chúng tôi nghe những lời đó của Chúa như những lời tiên tri cho thời điểm này. Với một cương quyết phục hồi niềm tin, chúng tôi, các giám mục tái cam kết tiếp tục tìm đến với những ai đã đau khổ vì sự lạm dụng tính dục để hàn gắn sự đổ vỡ với họ và với toàn thể dân Chúa.

Với tinh thần này, trong chín năm qua, những nguyên tắc và phương thức của *Hiến Chương* đã được kết hợp với đời sống của giáo hội.

- Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên chú trọng đến một chính sách bền bỉ, liên tiếp, và trọn vẹn để tạo dựng một môi trường an toàn cho tất cả thiếu niên trong toàn thể Giáo Hội Hoa Kỳ.
- Văn Phòng cũng cung cấp phương tiện cho chúng tôi có trách nhiệm về việc đạt được các mục tiêu của *Hiến Chương*, như đã được biểu hiện qua hai báo cáo về thực thi *Hiến Chương* dựa trên các cuộc duyệt xét độc lập về sự tuân hành *Hiến Chương*.
- Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia đang thi hành trách nhiệm phụ giúp trong việc đánh giá sự tuân hành với *Hiến Chương Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên*.
- Cuộc nghiên cứu mô tả bản chất và tầm vóc các lạm dụng tính dục thiếu niên bởi các giáo sĩ tại Hoa Kỳ, được Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia bổ nhiệm đã hoàn tất. Cuộc nghiên cứu này xem xét giai đoạn lịch sử từ 1950 – 2002, bởi Trường Đại Học Tư Pháp Hình Sự John Jay cho chúng ta một công cụ hữu ích không những để duyệt xét quá khứ mà còn để bảo đảm cho tương lai không còn những hành vi bất chính nữa.
- Các giám mục Hoa Kỳ đã giao phó cho Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia giám sát sự hoàn thành của bài nghiên cứu *Nguyên Nhân và Bối Cảnh*.
- Các điều phối viên trợ giúp nạn nhân đã được bổ nhiệm trên khắp nước để trợ giúp các giáo phận đáp ứng các nhu cầu mục vụ của những ai đã bị tổn thương vì sự lạm dụng.

- Các giám mục của các giáo phận/giáo phận chính thống đã được khuyến cáo và được trợ giúp rất nhiều bởi ủy ban duyệt xét của giáo phận trong lúc các giám mục đi đến những quyết định cần thiết để thi hành *Hiến Chương*.
- Các chương trình môi trường an toàn đã được thiết lập để trợ giúp phụ huynh và con em – và những người làm việc với giới trẻ – để ngăn cản những nguy hại đến các thiếu niên. Những chương trình này liên tiếp tìm cách phối hợp các phát triển hữu dụng nhất trong lĩnh vực bảo vệ trẻ em.

Qua các biện pháp này và nhiều phương thức khác, chúng tôi quyết cam kết cho sự an toàn của trẻ em vị thành niên.

Trong khi dường như tầm vóc của vấn đề rung động về lạm dụng tính dục trẻ em bởi các giáo sĩ đã giảm thiểu trong thập niên vừa qua, các hậu quả tai hại của sự lạm dụng này vẫn được cảm nghiệm bởi các nạn nhân lẫn các giáo phận.

Do đó, với một ý thức rõ rệt về nỗ lực cần thiết để đối phó hoàn toàn với các hậu quả của cuộc khủng hoảng này và với sự khôn ngoan đạt được qua các kinh nghiệm của chín năm qua, chúng tôi đã duyệt lại và tu chỉnh *Hiến Chương Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên*. Giờ đây, chúng tôi xác định sẽ trợ giúp trong việc chữa lành những ai đã bị tổn thương, sẽ làm mọi sự trong khả năng của chúng tôi để bảo vệ trẻ em và vị thành niên, và sẽ hoạt động với các giáo sĩ, tu sĩ, và giáo dân để phục hồi niềm tin và sự hòa điệu trong mọi cộng đồng tín hữu, trong khi chúng tôi cầu xin cho Nước Trời được thể hiện dưới đất cũng như trên trời.

Để thực hiện mục tiêu về môi trường an toàn trong Giáo Hội cho trẻ em và vị thành niên và để ngăn ngừa sự lạm dụng tính dục trẻ em bởi các giáo sĩ, chúng tôi thành viên của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, đã nêu ra trong *Hiến Chương* này một chuỗi biện pháp thực tiễn và mục vụ, và chúng tôi cam kết thi hành trong các giáo phận của chúng tôi.

ĐỀ NÂNG CAO SỰ CHỮA LÀNH VÀ HÒA GIẢI VỚI CÁC NẠN NHÂN/NGƯỜI SỐNG SỐT CỦA CÁC LẠM DỤNG TÍNH DỤC TRẺ EM

ĐIỀU 1. Các giáo phận/giáo phận chính thống phải đến với các nạn nhân/người còn sống và gia đình và chứng tỏ một sự cam kết cho sự an lành của đời sống thiêng liêng và tinh thần của họ. Bản phận tối thượng của Giáo Hội đối với những nạn nhân là chữa lành và hòa giải. Mỗi giáo phận/giáo phận chính thống phải tiếp tục đến với mỗi cá nhân đã là nạn nhân của lạm dụng tính dục* khi còn là trẻ em bởi bất cứ ai phục vụ cho giáo hội, dù cho sự lạm dụng này mới xảy ra hay đã xảy ra trước đây nhiều năm. Sự tiếp xúc này có thể bao gồm trò chuyện về cố vấn, trợ giúp thiêng liêng, các nhóm hỗ trợ, và các dịch vụ khác đã được thỏa thuận bởi nạn nhân và giáo phận/giáo phận chính thống.

Qua việc tiếp xúc với nạn nhân và gia đình, giám mục hay vị đại diện gặp gỡ, kiên nhẫn và cảm thông lắng nghe những câu chuyện và ưu tư của họ, và chia sẻ “ý thức sâu

đậm về sự đoàn kết và cảm thương” đã được Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II bày tỏ trong diễn từ của ngài trước các Hồng Y trong Ban Chấp Hành của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ (ngày 23 tháng 4 năm 2002). Đức Giáo Hoàng Bênêđictô XVI cũng nói trong lúc trò chuyện với các giám mục Hoa Kỳ năm 2008 về cuộc khủng hoảng lạm dụng tính dục các giáo sĩ, "Đó là trách nhiệm của Đức Chúa Trời ban cho bạn là mục tử, bằng bó những vết thương gây ra bởi tất cả các vi phạm lòng tin, thúc đẩy chữa bệnh, và thúc đẩy hòa giải và để tiếp cận với yêu thương và quan tâm đến những người bị làm hại nghiêm trọng."

Chúng tôi, các giám mục, cam kết chính mình để làm việc như một với các anh em linh mục và phó tế của chúng tôi để thúc đẩy hòa giải giữa tất cả mọi người trong giáo phận/giáo phận chính thống. Chúng tôi đặc biệt cam kết hoạt động với những cá nhân đã bị lạm dụng và những cộng đồng đã phải chịu đau khổ vì sự lạm dụng tình dục trẻ vị thành niên đã xảy ra trong số họ.

ĐIỀU 2. Các giáo phận phải có các chính sách và phương thức ban hành để đáp ứng nhanh chóng bất cứ sự tố cáo nào khi có lý do để tin rằng có sự lạm dụng tính dục trẻ em đã xảy ra. Các giáo phận phải có một hay nhiều người có khả năng phối hợp trong sự trợ giúp về việc săn sóc mục vụ tức thời cho người trẻ báo cáo đã bị lạm dụng tính dục bởi một giáo sĩ hay nhân viên giáo hội khác. Các thể thức cho những ai muốn khiếu nại nên được in sẵn trong các ngôn ngữ chính đang được sử dụng trong các nghi thức phụng vụ của giáo phận/giáo phận chính thống và phải được thông báo công cộng ít nhất một lần mỗi năm.

Các giáo phận/giáo phận chính thống cũng phải có một hội đồng duyệt xét có chức năng như một cơ quan tham vấn tín cẩn của giám mục. Đa số các thành viên của nó phải là giáo dân và không là nhân viên của giáo phận (xem Quy Tắc 5 trong *Các Quy Tắc Cần Thiết Của Chính Sách Cho Giáo Phận/Giáo Phận Chính Thống Xử Lý Các Cáo Buộc về Lạm Dụng Tính Dục Các Vị Thành Niên Bởi Linh Mục hay Phó Tế*, 2006). Hội đồng này là tư vấn cho giám mục của giáo phận trong việc đánh giá của ông về những cáo buộc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên và trong quyết định về sự phù hợp của một giáo sĩ cho chức vụ. Cần phải thường xuyên xem xét chính sách và phương thức của giáo hội trong sự đối phó với lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên. Ngoài ra, hội đồng quản trị có thể xem xét những vấn đề này cả quá khứ lẫn tương lai và đưa ra lời khuyên về tất cả các khía cạnh của các đáp ứng liên quan với những trường hợp này.

ĐIỀU 3. Các giáo phận/giáo phận chính thống không được tham gia vào các thỏa thuận giữa hai bên để giữ bí mật trừ khi nạn nhân/người sống sót đòi bảo mật và điều này được ghi trong văn bản của hiệp định này.

Đề Bảo Đảm Một Ứng Phó Hiệu Quả với các Cáo Buộc về Lạm Dụng Tính Dục của Trẻ Vị Thành Niên

ĐIỀU 4. Các giáo phận/giáo phận chính thống phải thông báo cáo buộc về lạm dụng tính dục của người trẻ vị thành niên với các cơ quan công quyền. Các giáo phận/giáo phận chính thống phải tuân theo tất cả các luật dân sự được áp dụng đối với các thông báo của các cáo buộc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên cho chính quyền dân sự và hợp tác trong cuộc điều tra của họ phù hợp với pháp luật của thẩm quyền đang được đề cập.

Các giáo phận/giáo phận chính thống phải hợp tác với chính quyền về việc báo cáo ngay cả khi người đó không còn là trẻ vị thành niên.

Trong mọi trường hợp, các giáo phận phải cố vấn nạn nhân về quyền của họ để báo cáo cho cơ quan công quyền và hỗ trợ quyền này.

ĐIỀU 5. Chúng tôi khẳng định lời của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II, trong lời ngài nói trước các Hồng Y của Hoa Kỳ và các Viên Chức Hội Nghị: "Không có nơi nào trong chức linh mục hay tu sĩ cho những kẻ làm hại đến trẻ em."

Lạm dụng tính dục trẻ em bởi một giáo sĩ là một tội phạm trong luật phổ biến của Giáo Hội (CIC, 1395 c §2;.. CCEO, c 1453 §1). Bởi vì sự nghiêm trọng của vấn đề này, thẩm quyền đã được dành riêng cho Thánh Bộ Giáo Lý Đức Tin (*Motu proprio Sacramentorum sacritatis tutela*, AAS 93, 2001). Lạm dụng tính dục trẻ em cũng là một tội phạm trong mọi chính quyền tại Hoa Kỳ.

Giáo phận cần quy định rằng cho dù một hành vi lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên* - bất cứ khi nào nó xảy ra, mà được thừa nhận hoặc thiết lập sau một quá trình thích nghi phù hợp với giáo luật, các linh mục hay phó tế vi phạm là phải loại bỏ vĩnh viễn khỏi chức vụ và, nếu cần thiết, sa thải khỏi hàng ngũ giáo sĩ. Để phù hợp với lý do nêu ra của *Hiến Chương* này, một linh mục hay phó tế vi phạm phải nên được cung ứng hỗ trợ chuyên môn điều trị vì mục đích ngăn ngừa cũng như để sự chữa lành và hạnh phúc của họ.

Các giám mục của giáo phận/giáo phận chính thống cần thực hiện quyền lực quản trị của mình, trong giới hạn của pháp luật phổ biến của Giáo Hội, để đảm bảo rằng bất cứ linh mục hay phó tế thuộc quyền bổ nhiệm của mình đã vi phạm dù chỉ một hành động lạm dụng tính dục trẻ em như được mô tả dưới đây (xem ghi chú) sẽ không được tiếp tục trong chức vụ.

Một linh mục hay phó tế người bị cáo buộc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên được tạm cho là vô tội trong việc điều tra các cáo buộc này và tất cả các bước đi thích hợp sẽ được thực hiện để bảo vệ thanh danh của người đó. Ông ta được khuyến khích duy trì sự hỗ trợ của luật sư dân sự và giáo luật. Nếu cáo buộc này được coi là không chứng minh được, phải dùng tất cả khả năng để phục hồi danh dự của người đó nếu nó đã bị hoen ố.

Trong khi thực hiện điều này, các giáo phận/giáo phận chính thống phải tuân theo các yêu cầu của pháp luật phổ biến của Giáo Hội và của *Các Quy Tắc Cần Thiết* được chấp thuận tại Hoa Kỳ.

ĐIỀU 6. Phải có các tiêu chuẩn giáo phận/giáo phận chính thống rõ ràng và công khai về các hành vi mục vụ và ranh giới thích hợp cho hàng giáo sĩ và cho bất kỳ những nhân viên lãnh lương và tình nguyện viên của Giáo Hội ở các vị trí tin cẩn với tiếp xúc thường xuyên với trẻ em và thanh thiếu niên.

ĐIỀU 7. Các giáo phận/giáo phận chính thống phải cởi mở và minh bạch trong giao tiếp với công chúng về chuyện lạm dụng tính dục trẻ em bởi các giáo sĩ trong giới hạn của sự tôn trọng sự riêng tư và danh tiếng của các cá nhân liên quan. Điều này đặc biệt đúng đối với thông báo cho giáo xứ và cộng đoàn giáo hội khác bị ảnh hưởng trực tiếp bởi việc lạm dụng tính dục trẻ em.

Đề Bảo Đảm Trách Nhiệm của các Phương Thức của Chúng Tôi

ĐIỀU 8. Bởi quyền lực của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, nhiệm vụ của Ủy Ban Đặc Biệt về Lạm Dụng Tính Dục được canh tân, và hiện nay nó đã thành Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên và trở thành một ủy ban thường trực của Hội Nghị. Thành viên của nó bao gồm các đại diện từ tất cả các giáo khu trong nước, với bổ nhiệm mới theo chu kỳ để duy trì sự liên tiếp trong các nỗ lực để bảo vệ trẻ em và thanh thiếu niên.

Ủy ban này tư vấn cho HĐGMHK trên tất cả các vấn đề liên quan đến bảo vệ trẻ em và thanh thiếu niên và giám sát sự phát triển của các kế hoạch, chương trình và ngân sách của Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên và Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia. Nó cung cấp HĐGMHK với kế hoạch đầy đủ và những đề nghị liên quan đến bảo vệ trẻ em và vị thành niên bằng cách phối hợp những nỗ lực của Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên và Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia.

ĐIỀU 9. Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên được thành lập bởi Hội đồng Giám mục Công giáo, cung cấp nhân viên làm việc cho Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên và là một nguồn lực cho các giáo phận để thực hiện chương trình "môi trường an toàn" và cùng đề nghị cách đào tạo và phát triển các chương trình bảo vệ trẻ em và vị thành niên, trong khi lưu tâm đến tài chính và các nguồn lực khác, cũng như dân số, diện tích và đặc tính về sắc dân của giáo phận/giáo phận chính thống.

Văn Phòng phải làm một bản báo cáo mỗi năm cho công chúng về sự tiến triển trong việc thực thi và duy trì các tiêu chuẩn của *Hiến Chương* này. Bản báo cáo phải dựa trên thể thức kiểm duyệt hàng năm có phương pháp, phạm vi, và phí khoản được Ủy Ban Điều Hành chấp thuận theo đề nghị của Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên. Bản báo cáo này phải bao gồm danh sách các giáo phận được xác định là không tuân hành theo các quy định và kỳ vọng của *Hiến Chương*.

Là một thành viên Hội Đồng, Giám Đốc Điều Hành của Văn Phòng được bổ nhiệm và cáo lên Tổng Bí Thư. Giám Đốc Điều Hành cung cấp cho Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em

và Vị Thành Niên và Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia các báo cáo thường xuyên về các hoạt động của Văn Phòng.

ĐIỀU 10. Toàn thể Giáo Hội, đặc biệt là giáo dân, ở cấp giáo phận và quốc gia, cần tham gia trong việc duy trì môi trường an toàn trong Giáo Hội cho trẻ em và thanh thiếu niên.

Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên phải được trợ giúp bởi Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia, một cơ quan tham vấn thành lập vào năm 2002 bởi HĐGMHK. Ủy Ban sẽ xem xét các báo cáo hàng năm của Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên về việc thực hiện *Hiến Chương* này trong mỗi giáo phận/giáo phận chính thống và bất cứ đề nghị trong đó, và đưa ra đánh giá của riêng mình về việc phê duyệt và công bố nó cho Chủ Tịch Hội Đồng.

Hội Đồng Quản Trị cũng sẽ tư vấn cho Chủ Tịch Hội Đồng về các thành viên tương lai. Các thành viên Hội Đồng Quản Trị được bổ nhiệm bởi Chủ Tịch Hội Đồng tham vấn với Ủy Ban Hành Chính và là phụ thuộc vào Chủ Tịch Hội Đồng và Ban Chấp Hành HĐGMHK. Trước khi liên lạc với một ứng cử viên, Chủ Tịch Hội Đồng phải tìm kiếm và có được, trên giấy viết, sự ủng hộ của giám mục giáo phận của ứng viên. Hội Đồng Quản Trị là để hoạt động phù hợp với các đạo luật và văn bản dưới luật của HĐGMHK và trong hướng dẫn thủ tục được phát triển bởi Hội Đồng trong việc tham khảo ý kiến với Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên và sự chấp thuận của Ủy Ban Hành Chính HĐGMHK. Những hướng dẫn này nêu lên vấn đề như mục đích của Hội Đồng Quản Trị và trách nhiệm, các cán bộ, các điều khoản của văn phòng, và tần suất báo cáo cho Chủ Tịch Hội Đồng về các hoạt động.

Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia sẽ đưa lời khuyên khi hợp tác với Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên về các vấn đề bảo vệ trẻ em và thanh thiếu niên đặc biệt là về các chính sách và thực hành tốt nhất. Hội Đồng Quản Trị và Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên sẽ đáp ứng cùng hợp vài lần một năm.

Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia sẽ xem xét các công việc của Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên và kiến nghị với Giám Đốc. Họ sẽ hỗ trợ Giám Đốc trong việc phát triển các nguồn lực cho giáo phận.

Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia sẽ đưa đánh giá của mình về nghiên cứu các nguyên nhân và bối cảnh cho Hội Đồng, cùng với bất kỳ kiến nghị được đề xuất bởi cuộc nghiên cứu.

ĐIỀU 11. Chủ Tịch của Hội Đồng phải thông báo cho Tòa Thánh về sự sửa đổi này trong *Hiến Chương* để chỉ ra cách thức mà chúng tôi, các giám mục Công Giáo, cùng với toàn thể Giáo Hội tại Hoa Kỳ, có ý định tiếp tục cam kết của chúng tôi để bảo vệ trẻ em và vị thành niên. Chủ Tịch cũng chia sẻ với Tòa Thánh các báo cáo hàng năm về việc thực hiện *Hiến Chương*.

Đề Bảo Vệ Các Tín Hữu Trong Tương Lai

ĐIỀU 12. Giáo phận/giáo phận chính thống phải duy trì các chương trình "môi trường an toàn" mà giám mục của giáo phận/giáo phận chính thống xét thấy là phù hợp với các nguyên tắc luân lý Công Giáo. Họ phải tiến hành trong sự hợp tác với các phụ huynh, quyền dân sự, các nhà giáo dục và các tổ chức cộng đồng để cung cấp giáo dục và đào tạo cho trẻ em, các thanh niên, các phụ huynh, các thừa tác viên, các nhà giáo, các tình nguyện viên, và những người khác về những cách để thực hiện và duy trì một môi trường an toàn cho trẻ em và thanh thiếu niên. Giáo phận/giáo phận chính thống phải phổ biến rõ ràng cho các giáo sĩ và tất cả các thành viên của cộng đồng những chuẩn mực đạo đức cho các giáo sĩ và những người khác ở vị trí của sự tin tưởng đối với trẻ em.

ĐIỀU 13. Các giáo phận/giáo phận chính thống phải đánh giá bối cảnh của tất cả các linh mục nhập tịch và không nhập tịch và phó tế người đang tham gia vào sứ vụ của Giáo Hội trong giáo phận/giáo phận chính thống và của tất cả các giáo phận/giáo phận chính thống và giáo xứ/trường học hoặc nhân viên lãnh lương hay tình nguyện có nhiệm vụ bao gồm liên tục, tiếp xúc không giám sát với trẻ vị thành niên. Cụ thể, họ phải sử dụng các nguồn lực thực thi pháp luật và các cơ quan khác trong cộng đồng. Ngoài ra, họ phải sử dụng đầy đủ các kỹ thuật sàng lọc và lượng chừng trong việc quyết định sự phù hợp của các ứng cử viên cho chức vụ (Xem Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, *Chương Trình Đào Tạo Linh Mục* [Văn Bản Thứ Năm], năm 2006, số 39).

ĐIỀU 14. Việc chuyển các linh mục đã phạm phải hành động lạm dụng tính dục đối với trẻ vị thành niên cho cư trú, bao gồm nghỉ hưu, được thực hiện như phù hợp với *Quy Tắc 12 của Các Quy Tắc Cần Thiết*. (Xem *Dự Kiến Hướng Dẫn về Việc Chuyển hoặc Bổ Nhiệm Giáo Sĩ và Tu Sĩ*, được thông qua bởi HĐGMHK, Hội Đồng Bề Trên các Dòng Nam (CMSM), Hội Đồng Lãnh Đạo các Dòng Nữ (LCWR), và các Hội Đồng Bề Trên Các Dòng Nữ (CMSWR) vào năm 1993.)

ĐIỀU 15. Để đảm bảo tiếp tục hợp tác và nỗ lực hỗ tương trong việc bảo vệ trẻ em và thanh thiếu niên trên cương vị của các giám mục và bề trên các dòng tu, hai đại diện của Hội Đồng Bề Trên Cả Dòng Nam được bổ nhiệm làm tư vấn cho Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên. Theo lời mời của các Bề Trên, Ủy Ban sẽ chỉ định hai thành viên của mình tham khảo ý kiến với người đồng cấp của mình tại CMSM. Giám mục giáo phận/giáo phận chính thống và các bề trên của các dòng hoặc đại biểu của họ phải gặp gỡ theo định kỳ để phối hợp vai trò của họ liên quan đến các vấn đề của những lời cáo buộc với giáo sĩ thành viên của một tu viện mục vụ trong giáo phận/giáo phận chính thống.

ĐIỀU 16. Với mức độ của vấn đề lạm dụng tình dục trẻ vị thành niên trong xã hội chúng ta, chúng tôi sẵn sàng hợp tác với các nhà thờ và cộng đồng giáo hội khác, tổ chức tôn giáo khác, cơ sở giáo dục, và các tổ chức nào có quan tâm với việc nghiên cứu về lĩnh vực này.

ĐIỀU 17. Chúng tôi cam kết làm việc độc lập trong các giáo phận/giáo phận chính thống của chúng tôi và làm việc cùng nhau như một hội đồng, thông qua các ủy ban

thích hợp, tăng cường các chương trình của chúng tôi về đào tạo linh mục sơ khởi và sự hình thành lâu dài của các linh mục. Với một sự khẩn trương mới, chúng tôi sẽ thúc đẩy các chương trình đào tạo nhân sự khiết tịnh và độc thân cho cả các chủng sinh và linh mục dựa trên các tiêu chí tìm thấy trong *Pastores Dabo Vobis*, *Chương Trình Huấn Luyện Linh Mục*, *Kế Hoạch Cơ Bản cho Việc Đào Tạo Linh Mục Lâu Dài*, và kết quả của bản báo cáo *Thăm Viếng Tòa Thánh*. Chúng tôi sẽ tiếp tục hỗ trợ các linh mục, phó tế và chủng sinh trong đời sống ơn gọi của họ trong cách trung thành và chủ yếu.

Kết Luận

Như chúng tôi đã viết vào năm 2002, "Vi trong bối cảnh của sự lành thánh thiết yếu của các linh mục và của đức tin sâu sắc của anh chị em trong Giáo Hội mà chúng tôi biết rằng chúng tôi có thể đáp ứng và giải quyết cuộc khủng hoảng này cho bây giờ và cho tương lai."

Chúng tôi muốn khẳng định lại một lần nữa rằng đại đa số các linh mục và phó tế trung thành phục vụ người dân tôn giáo của họ và họ có được sự kính trọng và tình cảm của người dân. Họ cũng có tình yêu thương và sự kính trọng của chúng tôi, và cam kết của chúng tôi để bảo vệ thanh danh và sự an vui của họ.

Một biện pháp cần thiết để đối phó với cuộc khủng hoảng là cầu nguyện cho chữa lành và hòa giải, và đáp đền cho hành vi phạm tội nghiêm trọng đối với Thiên Chúa và các vết thương sâu gây cho dân thánh của Ngài. Liên kết mật thiết tới sự cầu nguyện và đáp đền là lời kêu gọi đến sự thánh thiện của cuộc sống và sự quan tâm cho các giám mục giáo phận/giáo phận chính thống để đảm bảo rằng ông và các linh mục của mình tuân theo các chính sách đã được chứng minh để xa lánh tội và tăng trưởng trong sự thánh thiện của cuộc sống.

Với sự trông cậy vào việc cầu nguyện và sám hối mà chúng tôi tái cam kết những điều chúng tôi đã hứa trong *Hiến Chương* lúc ban đầu:

Chúng tôi cam kết trang trọng nhất với nhau và với anh chị em là dân của Chúa, rằng chúng tôi sẽ làm việc với hết sức mình để bảo vệ trẻ em và thanh thiếu niên.

Chúng tôi cam kết sẽ dành cho mục tiêu này tất cả các nguồn tài nguyên và nhân sự cần thiết để thực hiện mục tiêu.

Chúng tôi cam kết rằng chúng tôi sẽ cố gắng hết sức để truyền chức linh mục và bổ nhiệm vào các vị trí tin cậy những người chia sẻ cam kết bảo vệ trẻ em và thanh thiếu niên.

Chúng tôi cam kết rằng chúng tôi sẽ làm việc với phương hướng chữa lành và hòa giải của những lạm dụng tính dục bởi các giáo sĩ.

Đã có nhiều việc làm để đáp ứng các cam kết này. Chúng tôi thành khẩn cầu xin Thiên Chúa, Đấng đã khởi sự việc lành này trong chúng tôi cũng sẽ giúp chúng tôi đạt đến sự hoàn thành.

Hiến Chương này được công bố cho các giáo phận/giáo phận chính thống của Hoa Kỳ. *Hiến chương* này phải được xem xét lại sau hai năm do Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên với sự tư vấn của Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia. Các kết quả của nghiên cứu này sẽ được trình bày cho toàn thể Hội Đồng Giám Mục để xác nhận.

GHI CHÚ

* Vì các mục đích của *Hiến Chương* này, các hành vi phạm tội lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên sẽ được hiểu phù hợp với các quy định của *Sacramentorum sanctitatis tutela* (SST), điều 6, đọc như sau:

§1. Các các vi phạm nghiêm trọng hơn về pháp luật đối với đạo lý được dành cho các Thánh Bộ Giáo Lý Đức Tin là:

1° sự phạm tội đối với điều răn thứ sáu của Mười Điều Răn phạm của một giáo sĩ với trẻ vị thành niên dưới mười tám tuổi; trong trường hợp này, một người thường lệ thiếu việc sử dụng lý do được coi là tương đương với trẻ vị thành niên.

2° việc mua, sở hữu, hoặc phân phối bởi một giáo sĩ của hình ảnh khiêu dâm trẻ vị thành niên dưới mười bốn tuổi, cho những mục đích sự hài lòng tình dục, bởi bất kỳ phương tiện hoặc sử dụng bất kỳ hình thức nào;

§2. Một giáo sĩ có hành vi phạm pháp luật nêu ra trong §1 phải bị trừng phạt theo mức độ nghiêm trọng của tội ác của họ, không loại trừ sa thải hoặc truất quyền.

Theo quan điểm của Thư Thông Tư của Thánh Bộ Giáo Lý Đức Tin, ngày 3 tháng 5 năm 2011, trong đó kêu gọi "thành lập dự phòng cho các pháp luật của quốc gia nơi Hội Đồng cư trú" Mục III(g), chúng tôi sẽ áp dụng tuổi quy phạm pháp luật liên bang để xác định nội dung khiêu dâm trẻ em, trong đó bao gồm các hình ảnh khiêu dâm của trẻ vị thành niên dưới mười tám tuổi, để đánh giá tính phù hợp của một giáo sĩ cho chức vụ và tuân thủ các quy chế báo cáo dân sự.

Nếu có bất kỳ nghi ngờ một hành động cụ thể có phải là bên ngoài, vi phạm nghiêm trọng, các tác phẩm của các nhà thần học luân lý cần được tư vấn, và ý kiến của các chuyên gia phải được hiện hành theo sự phù hợp (*Vi Phạm Pháp Luật Liên Quan Đến Hành Vi Sai Trái về Tính Dục và Sa Thải từ Hàng Giáo Sĩ*, 1995, tr. 6). Cuối cùng, đó là trách nhiệm của giám mục giáo phận, với sự tư vấn của hội đồng xét duyệt đủ điều kiện, để xác định mức độ nghiêm trọng của hành vi bị tố cáo.

Các Quy Tắc Cần Thiết Của Chính Sách Cho Giáo Phận/Giáo Phận Chính
Thống Xử Lý Các Cáo Buộc về Lạm Dụng Tính Dục Các Vị Thành Niên
Bởi Linh Mục hay Phó Tế

Văn Phòng Chủ Tịch

3211 FOURTH STREET NE • WASHINGTON DC 20017-1194

202-541-3100 • FAX 202-541-3166

Đức Giám Mục William S. Skylstad, DD

Giám Mục Của Giáo Phận Spokane

Ngày 5 tháng 5, năm 2006

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC HOA KỲ

CÔNG BỐ SẮC LỆNH

Vào ngày 13 tháng 11 năm 2002, thành viên của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ chấp thuận luật cụ thể về *Các Quy Tắc Cần Thiết Của Chính Sách Cho Giáo Phận/Giáo Phận Chính Thống Xử Lý Các Cáo Buộc về Lạm Dụng Tính Dục Các Vị Thành Niên Bởi Linh Mục hay Phó Tế*. Theo sau đó, được sự chấp thuận của Hội Đoàn Giám Mục vào ngày 8 tháng 12 năm 2002, *Các Quy Tắc* nói trên được Chủ Tịch của Hội Đoàn công bố vào ngày 12 tháng 12 năm 2002.

Sau đó, vào ngày 17 tháng 6 năm 2005, thành viên của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ chuẩn thuận phần bổ sung của *Các Quy Tắc*. Sắc lệnh được ký ngày 1 tháng 1 năm 2006, và được ký bởi Đức Hồng Y Giovanni Battista, Tổng Trưởng của Hội Đoàn Giám Mục, và Đức Giám Mục Francesco Monterisi, Thư Ký của Hội Đoàn, các sự công nhận đã được ban cho *Các Quy Tắc* của năm 2002 được mở rộng đến sửa đổi phiên bản *donec aliter provideatur*.

Với tư cách là Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, tôi công bố *Các Quy Tắc Cần Thiết* ngày 17 tháng 6 năm 2005 trên đây là sắc lệnh. *Các Quy Tắc* có hiệu quả từ ngày 15 tháng 5 năm 2006, và cũng kể từ ngày đó sắc lệnh trên trở thành bắc buộc như luật cụ thể trong tất cả cáo Giáo Phận của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ.

Đức Giám Mục William S. Skylstad
Giám Mục Của Giáo Phận Spokane
Chủ Tịch, HĐGMHK

Đức Ông David J Malloy
Tổng Thư Ký

Lời Mở Đầu

Vào ngày 14 tháng 6 năm 2002, Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ chấp thuận *Hiến Chương Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên*. Hiến chương chú trọng vào trách nhiệm của giáo xứ để ứng xử thích hợp và hiệu quả trong những trường hợp lạm dụng tính dục trẻ em bởi các linh mục, phó tế, và những người làm trong giáo xứ (ví dụ như những nhân viên và tình nguyện viên). Những giám mục Hoa Kỳ hứa sẽ liên lạc những trẻ em bị lạm dụng bởi những ai làm mục vụ cho Giáo Hội, nhân viên hoặc tình nguyện viên, cho dù sự việc mới xảy ra hay đã xảy ra rất lâu trước đây. Họ cho biết rằng họ sẽ rất cởi mở với những người trong giáo xứ và cộng đồng về những trường hợp lạm dụng trẻ em, trong khi tuyệt đối tôn trọng quyền riêng tư của các cá nhân và danh dự của những người liên quan. Họ cam kết cho sự chăm sóc mục vụ và tâm lý cũng như tinh thần của người bị sách nhiễu và gia đình của họ.

Thêm vào đó, các giám mục sẽ làm việc với phụ huynh, những chính quyền dân sự, các nhà giáo dục, và những tổ chức khác trong cộng đồng để lập ra và bảo trì môi trường an toàn nhất cho trẻ em. Cùng phương hướng đó, những giám mục đã cam kết để thẩm định về lý lịch của những chủng sinh mới và những người làm trong giáo xứ với trách nhiệm trong việc chăm sóc và quản lý trẻ vị thành niên.

Trong tinh thần đó, để đảm bảo mỗi giáo phận/giáo phận chính thống ở Hoa Kỳ có những phương thức để đáp ứng nhanh chóng đến tất cả các báo cáo về lạm dụng trẻ em, Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ ra sắc lệnh về những quy tắc để đối phó với các báo cáo về lạm dụng trẻ em do linh mục hoặc thầy phó. Những quy tắc này bổ sung vào luật tổng quát của Giáo Hội và được giải nghĩa theo luật pháp đó. Theo truyền thống, Giáo Hội xem việc lạm dụng trẻ em như trọng tội và hình phạt kẻ gây ra với những hình phạt bao gồm cả việc khai trừ khỏi giáo phận nếu hợp lý.

Vì mục đích của *Các Quy Tắc* này, lạm dụng tính dục phải bao gồm mọi hành vi phạm tội của một giáo sĩ thứ sáu Rắn với trẻ em như được hiểu trong CIC, giáo luật 1395 §2, và CCEO, giáo luật 1453 §1 (*Sacramentorum sactitatis tutela* , Điều 6 §1) ²

Các Quy Tắc

1. *Các Quy Tắc Cần Thiết* này đã nhận được sự chấp thuận của Tòa Thánh. Với sự công báo và ban hành phù hợp với thủ tục của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ vào ngày 5 tháng 5 năm 2006, chúng trở thành luật đặc biệt cho tất cả các giáo phận/giáo phận chính thống Hoa Kỳ.³
2. Mỗi giáo phận/giáo phận chính thống sẽ phải có văn bản về lạm dụng tính dục trẻ em bởi linh mục, phó tế, cũng như tất cả nhân viên trong giáo hội. Chính sách này cần phải thực thi đầy đủ và chi tiết hơn với những bước cần phải thực hiện để thi hành những điều kiện của giáo luật, đặc biệt là CIC, giáo luật 1717-1719, và CCEO, giáo luật 1468-1470. Bản sao của chính sách này sẽ được lưu trữ ở Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ trong vòng ba tháng kể từ ngày có hiệu lực. Những bản sao của những bổ sung sau này bởi chính sách của giáo phận cũng sẽ phải được lưu trữ ở Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ trong vòng ba tháng kể từ ngày sửa đổi.

3. Mỗi giáo phận/giáo phận chính thống sẽ đề cử một người có khả năng để hỗ trợ việc phối hợp cung cấp tức thời sự chăm sóc mục vụ đối những người đang cho là họ đã bị lạm dụng tính dục khi họ còn là vị thành niên bởi linh mục hoặc phó tế.
4. Để hỗ trợ giám mục của giáo phận/giáo phận chính thống, mỗi giáo phận/giáo phận chính thống sẽ phải có ban giám sát với chức năng tư vấn kín đáo trong việc giải nhiệm giám mục. Các chức năng bao gồm:
 - a. tư vấn giám mục của giáo phận/giáo phận chính thống trong sự thẩm định về việc cáo buộc lạm dụng tình dục trẻ em và mức phán quyết về sự tính thích hợp đối với mục vụ;
 - b. xem xét lại những chính sách của giáo phận/giáo phận chính thống trong việc đối diện với lạm dụng tính dục trẻ em; và
 - c. cho kiến nghị về mọi khía cạnh của những trường hợp này, dù là trong quá khứ hay tương lai.
5. Ủy ban duyệt xét, được thành lập bởi giám mục của giáo phận/giáo phận chính thống, cần phải bao gồm ít nhất 5 thành viên với đạo đức tốt, có khả năng phán xét tốt, và hiệp thông trọn vẹn với Giáo Hội. Đa số người trong ủy ban duyệt xét phải là giáo dân và không được là nhân viên của giáo phận/giáo phận chính thống, nhưng ít nhất một thành viên phải là linh mục của giáo phận/giáo phận chính thống đó và ít nhất một thành viên phải có kinh nghiệm cụ thể trong việc điều trị cho sự lạm dụng tính dục trẻ em. Những thành viên được ủy nhiệm theo nhiệm kỳ 5 năm, và có thể tái hạn. Những cuộc họp của ủy ban duyệt xét nên có sự tham gia của Công Tố Viên Giáo Hội.
6. Khi nhận một cáo buộc về linh mục hay phó tế lạm dụng tính dục trẻ em, điều tra sơ khởi theo giáo luật phải được khẩn trương tiến hành với sự khách quan (CIC, c. 1717; CCEO, c. 1468). Trong thời gian điều tra bị cáo được xem vô tội, với tất cả những bước thích hợp để bảo vệ danh dự của họ. Khuyến khích bị cáo giữ thái độ giúp đỡ các cán bộ dân sự và giáo luật và họ được thông báo nhanh chóng kết quả điều tra. Khi có đủ bằng chứng là lạm dụng tình dục trẻ em đã xảy ra, Hội Đoàn Giáo Lý Đức Tin sẽ được thông báo. Sau đó giám mục của giáo phận/giáo phận chính thống áp dụng những phòng ngừa dựa theo CIC, giáo luật 1722, hay CCEO, giáo luật 1473, loại bị cáo khỏi việc mục vụ hoặc chức năng tu sĩ, áp đặt hay cấm cư trú trong một nơi hay một địa phận, và cấm việc tham gia công cộng việc Rước Mình Máu Thánh Chúa trong lúc chờ kết quả của quá trình điều tra.⁴
7. Bị cáo có thể được đề nghị để tìm kiếm, và có thể được khuyên để tuân theo những sự thẩm định về y khoa cũng như về tâm lý ở một nơi được chấp thuận bởi cả giáo phận/giáo phận chính thống và bị cáo.
8. Khi ngay cả một hành vi lạm dụng tính dục bởi một linh mục hay phó tế được thừa nhận hoặc được thành lập sau khi một quá trình phù hợp với giáo luật, các linh mục hay phó tế vi phạm sẽ bị vĩnh viễn loại trừ khỏi mục vụ giáo hội, có thể

bị loại trừ khỏi hàng giáo sĩ nếu trường hợp đòi hỏi (SST, Điều 6; CIC, c. 1395 §2; CCEO, c. 1453 §1)⁵

- a. Trong mọi trường hợp liên quan đến hình phạt theo giáo luật, các quy trình theo giáo luật phải được quan sát, và các quy định khác nhau của giáo luật phải được xem xét (xem *Các Tội Phạm Giáo Luật Liên Quan Đến Hành Vi Sai Trái về Tính Dục và việc Loại Trừ Khỏi Mục Vụ*, năm 1995; Bức thư từ Hội Đoàn Giáo Lý Đức Tin, ngày 18 tháng 5 năm 2001). Trừ phi Hội Đoàn Giáo Lý Đức Tin, đã được thông báo, quyết định tự xem trường hợp đó bởi hoàn cảnh đặc biệt, giám mục của giáo phận/giáo phận chính thống sẽ trực tiếp tiến hành (Điều 13, "Phương Thức Quy Tắc" cho *Motu proprio Sacramentorum sacritatis tutela*, AAS, 93, 2001, p. 787). Nếu trường hợp này bị cấm vì khuyến nghị, vì lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên là một hành vi phạm tội nghiêm trọng, giám mục có thể xin Hội Đoàn Giáo Lý Đức Tin cho cản trở khuyến nghị, trong khi chỉ ra những lý do nghiêm trọng liên quan đến việc này. Vì quá trình giáo luật, bị cáo được khuyến khích lấy sự hỗ trợ của luật sư dân sự và giáo luật. Khi cần thiết, giáo phận/giáo phận chính thống sẽ cung cấp tư vấn giáo luật cho linh mục. Các quy định của CIC, giáo luật 1722, hoặc CCEO, giáo luật 1473, sẽ được thực hiện trong thời gian chờ đợi các quá trình hình sự.
 - b. Nếu hình phạt loại trừ khỏi hàng giáo sĩ đã không được áp dụng (ví dụ, vì lý do tuổi tác hoặc bệnh hoạn), người phạm tội phải sống một đời sống cầu nguyện và sám hối. Người ấy sẽ không được phép cử hành Thánh Lễ trong công cộng hoặc cho các bí tích. Người ấy được hướng dẫn không được mặc trang phục của giáo hội, hoặc ra dáng như một linh mục.
9. Trong mọi thời điểm, giám mục của giáo phận/giáo phận chính thống có quyền điều hành quản trị, trong hạn định của các quy luật phổ quát của Giáo Hội, qua một hành vi hành chính, để loại bỏ một giáo sĩ xúc phạm khỏi chức năng, để loại bỏ hoặc hạn chế chức năng của người đó, và để hạn chế người đó trong việc dùng quyền linh mục của họ.⁶ Vì lạm dụng tính dục trẻ em bởi một giáo sĩ là một tội ác trong các quy luật phổ quát của Giáo Hội (CIC, c. 1395 §2; CCEO, c.1453 §1) và là một tội ác trong tất cả các chính quyền địa phương tại Hoa Kỳ, vì lợi ích chung và theo những quy định của giáo luật, giám mục của giáo phận/giáo phận chính thống được quyền điều hành quản trị này để đảm bảo rằng bất kỳ linh mục hay phó tế đã vi phạm, dù chỉ một hành động lạm dụng tính dục trẻ em như được mô tả ở trên, không tiếp tục hoạt động trong mục vụ.⁷
10. Linh mục hay phó tế bất cứ lúc nào cũng có thể yêu cầu phân phối trách nhiệm mục vụ. Trong trường hợp ngoại lệ, giám mục có thể yêu cầu của Đức Thánh Cha cho linh mục hay phó tế nghỉ mục vụ *bởi địa vị hoặc tình trạng*, thậm chí khi không có sự đồng ý của linh mục hay phó tế đó.
11. Các giáo phận/giáo phận chính thống sẽ tuân thủ theo tất cả các luật dân sự được áp dụng trong việc báo cáo các cáo buộc về lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên cho chính quyền dân sự và sẽ hợp tác với họ cuộc điều tra. Trong mọi

trường hợp, giáo phận/giáo phận chính thống sẽ tư vấn và hỗ trợ quyền của một người lập báo cáo cho thẩm quyền dân sự.

12. Không một linh mục hay phó tế có hành vi lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên có thể được chuyển giao cho mục vụ trong một giáo phận/giáo phận chính thống khác. Mỗi giám mục, khi nhận linh mục hay phó tế từ bên ngoài thẩm quyền của mình, sẽ có được những thông tin cần thiết liên quan đến bất kỳ hành động trong quá khứ về lạm dụng tính dục trẻ em bởi linh mục hay phó tế đang xem xét.

Trước khi một linh mục hay phó tế của giáo phận/giáo phận chính thống có thể được chuyển đến một giáo phận khác, giám mục giáo phận của họ có trách nhiệm chuyển tiếp, một cách bí mật, cho giám mục của nơi cư trú đề xuất bất kỳ và tất cả các thông tin liên quan đến bất kỳ hành động lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên nào và bất kỳ thông tin nào khác cho thấy rằng ông đã hoặc có thể là một mối nguy hiểm cho trẻ em hoặc vị thành niên.

Trong trường hợp giao phân cư trú của thành viên đó vào một viện trong một giáo phận/giáo phận chính thống, trụ trì cấp trên sẽ thông báo với giám mục của giáo phận/giáo phận chính thống và chia sẻ với ông ấy một cách bí mật theo hạn chế của bảo mật được tìm thấy trong giáo và pháp luật dân sự những thông tin liên quan đến bất kỳ hành vi lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên và bất kỳ thông tin nào khác cho thấy rằng ông đã hoặc có thể là một mối nguy hiểm cho trẻ em hoặc những người trẻ tuổi để giám mục có thể có sự quyết định phù hợp để đưa ra biện pháp bảo trẻ em và thanh thiếu niên. Điều này sẽ được thực hiện với sự công nhận của thẩm quyền của giám mục; về các quy định của CIC, giáo luật 678 (CCEO, giáo luật 415 §1 và 554 §2), và về CIC, giáo luật 679; và về các quyền tự chủ của đời sống tôn giáo (CIC, giáo luật 586).

13. Quyền lợi của tất cả các bên liên quan sẽ luôn luôn được cẩn thận bảo vệ, đặc biệt là những người tự xưng đã bị lạm dụng tính dục và bị cáo. Khi cáo buộc được chứng minh là vô căn cứ, tất cả mọi việc có thể làm sẽ được thực hiện để khôi phục thanh danh của người bị cáo oan.

Các ghi chú

1. Các Quy Tắc là một luật cụ thể cho các giáo phận, các tu viện, và các hội của đời sống tông đồ của tất cả các linh mục và phó tế trong mục vụ của Giáo Hội ở Hoa Kỳ. Khi trụ trì cấp trên của một tu viện hay hội của đời sống tông đồ được áp dụng và diễn giải chúng cho đời sống nội bộ và quản trị viện hay hội, ông có trách nhiệm phải làm như vậy theo luật phổ quát của Giáo Hội và pháp luật thích hợp của viện hay hội.
2. Nếu có bất kỳ nghi vấn về sự nghiêm trọng bên ngoài và khách quan của một hành động vi phạm cụ thể, nên xem nhữ bài viết củ các nhà thần học luân lý, và nên tham khảo ý kiến các chuyên gia (Vi Phạm Giáo Luật, trang 6). Cuối cùng nó là trách nhiệm của các giám mục của giáo phận, với sự tư vấn của hội đồng xét duyệt, để xác định mức độ nghiêm trọng của hành vi bị tố cáo.
3. Phải tôn trọng quyền luật thích hợp của mỗi Nhà Thờ Công Giáo Chính Thống.
4. Điều 19 Sacramentorum sactitatis tutela nói rằng "Tôn trọng quyền Thẩm Phán áp đặt ngay từ đầu cuộc điều tra sơ bộ, những biện pháp được thành lập trong giáo luật 1722 của Bộ Giáo Luật,

hoặc giáo luật 1473 của Bộ Giáo Luật của các Giáo Hội Chính Thống, chủ trì thẩm phán tương ứng có thể, theo yêu cầu của Công Tố Viên Giáo Hội, thực hiện quyền lực cùng điều kiện được xác định trong các giáo luật."

5. Đối với mục đích của các Quy Tắc này, hành vi phạm tội lạm dụng tình dục trẻ vị thành niên sẽ được hiểu phù hợp với các quy định của *Sacramentorum sactitatis tutela* (SST), Điều 6, mà đọc:

§1. Các tội phạm chống lại đạo đức đó được dành cho Hội Đoàn Giáo Lý Đức Tin trọng hơn là:

- 1 ° tội phạm của một giáo sĩ với trẻ vị thành niên dưới mười tám tuổi chống lại điều răn thứ sáu của Mười Điều Răn; trong trường hợp này, một người có thường thiếu sử dụng lý do là để được coi là tương đương với trẻ vị thành niên.
- 2 ° việc mua lại, sở hữu, hoặc phân phối các hình ảnh khiêu dâm của trẻ vị thành niên dưới mười bốn tuổi bởi một giáo sĩ cho mục đích của sự hài lòng tính dục, bởi bất kỳ phương tiện hoặc sử dụng bất cứ kỹ thuật gì;

§2. Một giáo sĩ làm ra các tội phạm đề cập ở trên §1 phải bị trừng phạt nghiêm trọng như tội ác của mình, không ngoại trừ sa thải hoặc truất quyền.

Nếu có bất kỳ nghi vấn về sự nghiêm trọng bên ngoài và khách quan của một hành động vi phạm cụ thể, nên xem như bài viết củ các nhà thần học luân lý, và nên tham khảo ý kiến các chuyên gia (*Các Tội Phạm Giáo Luật Liên Quan Đến Hành Vi Sai Trái về Tính Dục và việc Loại Trừ Khỏi Mục Vụ*, năm 1995, trang 6). Cuối cùng nó là trách nhiệm của các giám mục của giáo phận, với sự tư vấn của hội đồng xét duyệt, để xác định mức độ nghiêm trọng của hành vi bị tố cáo. Cần thiết loại trừ khỏi giáo xứ dù có hoặc không có được chẩn đoán của các chuyên rằng ấu dâm hoặc như bị một liên quan rối loạn tình dục cần điều trị chuyên nghiệp. Đối với việc sử dụng cụm từ "mục vụ giáo hội", bởi các giáo sĩ của các viện về đời sống thánh hiến và hội của đời sống tông đồ, các quy định của giáo luật 678 và 738 cũng được áp dụng, với quan tâm thích đáng cho giáo luật 586 và 732.

6. Xem CIC, cc. 35-58, 149, 157, 187-189, 192-195, 277 §3, 381 §1, 383, 391, 1348, và 1740-1747. Cũng xem CCEO, cc. 1510 §1 và 2, 1°-2 °, 1511, 1512 §§1-2, 1513 §§2-3 và 5, 1514-1516, 1517 §1, 1518, 1519 §2, 1520 §§1-3, 1521, 1522 §1, 1523-1526, 940, 946, 967-971, 974-977, 374, 178, 192 §§1-3, 193 §2, 191, và 1389-1396.

7. Giám mục giáo phận/giáo phận chính thống có thể thực hiện quyền hành pháp quản trị của mình làm một hoặc nhiều việc hành chính sau đây (CIC, cc 381, 129ff.; CCEO, cc 178, 979ff.):

- a. Ông có thể yêu cầu bị cáo tự từ chức từ bất kỳ chức vụ nào hiện đang nắm giữ trong giáo hội (CIC, cc.187-189; CCEO, cc. 967-971).
- b. Trong trường hợp bị cáo từ chối từ chức, và giám mục giáo phận giáo phận chính thống thẩm phán rằng bị cáo thật sự không phù hợp (CIC, c. 149 §1; CCEO, c. 940) để giữ chức vụ trước đây được giao ban vào thời điểm này (CIC, c. 157), ông có thể loại trừ người đó từ chức vụ theo các phương thức cần thiết trong giáo luật(CIC, cc. 192-195, 1740-1747; CCEO, cc. 974-977, 1389-1396).
- c. Đối với một giáo sĩ không giữ chức vụ trong giáo phận, bất kỳ trách nhiệm nào được giao trước đó có thể bị loại bỏ (CIC, cc. 391 §1 và 142 §1; CCEO, cc. 191 §1 và 992 §1), trong khi các bản năng trong pháp luật có thể được loại bỏ hoặc hạn chế bởi cơ quan thẩm quyền theo quy định của pháp luật (ví dụ, CIC, c. 764; CCEO, c. 610 §§2-3).
- d. Các giám mục giáo phận/giáo phận chính thống cũng có thể xác định rằng hoàn cảnh xung quanh một trường hợp đặc biệt tạo thành các nguyên nhân công bằng và hợp lý cho một linh mục cử hành Thánh Thể không có tín đồ tham dự (CIC, c. 906). Giám mục

có thể cấm linh mục cử hành Thánh Thể công khai và cho các bí tích, vì lợi ích của Giáo Hội và cho riêng ông ấy.

- e. Tùy thuộc vào mức độ nghiêm trọng của vụ án, giám mục giáo phận/giáo phận chính thống cũng có thể miễn (CIC, cc 85-88; CCEO, cc. 1536 §1-1538) giáo sĩ từ nghĩa vụ mặc trang phục (CIC, c. 284; CCEO, c. 387) và có thể thúc giục rằng ông không làm như vậy, vì lợi ích của Giáo Hội và cho riêng ông.

Những hành động hành chính phải được thực hiện bằng văn bản và bằng các phương tiện của các nghị định (CIC, cc 47-58; CCEO, cc.1510 §2, 1°-2°, 1511, 1513 §§2-3 và 5, 1514, 1517 §1, 1518, 1519 §2, 1520) để giáo sĩ bị ảnh hưởng là được cơ hội truy đòi đối với chúng theo giáo luật (CIC, cc. 1734ff .; CCEO, cc.999ff.).

8. Việc chấp hành cần thiết của các quy tắc giáo luật nội bộ củ Giáo Hội không có ý để cản trở quá trình bất kỳ hành động dân sự nào có thể đang hoạt động. Đồng thời, Giáo Hội tái khẳng định quyền của mình để ràng buộc đối pháp lý với tất cả các thành viên của mình trong tầm mức của giáo hội về sự phạm pháp lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên.

Bản Tuyên Bố Cam Kết của Hội Đồng Giám Mục

Các giám mục chúng tôi cam kết sẽ một lần nữa đáp ứng với nhu cầu của *Hiến Chương* một cách biểu hiện trách nhiệm của chúng tôi đối với Thiên Chúa, con của Thiên Chúa, và với nhau. Chúng tôi thừa nhận, cách riêng và cách chung, sai lầm trong quá khứ khi một số giám mục chuyển giao các linh mục lạm dụng trẻ vị thành niên từ việc này sang việc khác. Chúng tôi thừa nhận vai trò của chúng tôi trong sự đau khổ việc này đã gây ra, và chúng tôi tiếp tục cầu xin tha thứ cho nó.

Không bỏ qua tầm quan trọng của trách nhiệm rộng lớn hơn, tuyên bố này chú tâm vào các trách nhiệm phát sinh từ sự hiệp thông giám mục của chúng tôi và tình huynh đệ đoàn kết, một trách nhiệm đạo đức chúng ta có với và cho nhau.

Trong khi các giám mục được thụ phong chủ yếu cho giáo phận hoặc giáo phận chính thống của họ, chúng tôi cũng được gọi để bảo vệ sự đoàn kết và nâng cao các quy tắc chung của toàn thể Giáo Hội (CIC, c. 392; CCEO, c. 201). Với sự tham gia cùng các giám mục, mỗi giám mục có trách nhiệm phải hành động một theo cách phản ánh cả tính hiệu quả và tình hiệp đoàn.

Trong sự tôn trọng các quyền lợi hợp pháp của các giám mục những người trực tiếp chịu trách nhiệm trước Tòa Thánh, trong tinh thần đoàn kết và tình huynh đệ chúng tôi tái cam kết như sau:

1. Trong mỗi tỉnh, chúng tôi sẽ hỗ trợ lẫn nhau để giải thích một cách chính xác và thực hiện *Hiến Chương Bảo Vệ Trẻ Em và Vị Thành Niên*, luôn luôn tôn trọng pháp luật Giáo Hội và phấn đấu để phản ánh Tin Mừng.
2. Chúng tôi cũng sẽ áp dụng các yêu cầu của *Hiến Chương* cho bản thân, tôn trọng pháp luật Giáo Hội áp dụng cho các giám mục. Do đó, nếu một giám mục bị cáo buộc lạm dụng tình dục trẻ vị thành niên, giám mục bị tố cáo có nghĩa vụ thông báo cho Tòa Khâm Sứ Tổng Đồi. Nếu một giám mục khác biết được về việc lạm dụng tính dục trẻ em bởi giám mục khác hoặc về một cáo buộc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên bởi một giám mục, ông ta cũng có nghĩa vụ thông báo cho Tòa Khâm Sứ Tổng Đồi và tuân theo pháp luật dân sự.
3. Trong trường hợp các nhu cầu tài chính cho những thỏa thuận liên quan đến cáo buộc của bất kỳ hành vi tính dục của một giám mục, ông ta hoặc bất kỳ người trong chúng tôi nhận thức được nó, có nghĩa vụ thông báo cho Tòa Khâm Sứ Tổng Đồi.
4. Trong mỗi tỉnh của chúng tôi, như một biểu hiện của sự đoàn kết, bao gồm hỗ trợ huynh đệ, thách thức và chỉnh sửa huynh đệ, chúng tôi sẽ tham gia vào sự kiểm điểm lâu dài cho lẫn nhau về cam kết của chúng tôi với đời sống thánh thiện và vợ mụ vụ giám mục của chúng tôi. Khi đưa ra tuyên bố này, chúng tôi vững vàng nêu cao phẩm chất của mỗi người và đổi mới cam kết của chúng tôi để sống và nâng cao sự khiết tịnh cần thiết của tất cả các môn đệ của Chúa Kitô và đặc biệt là các phó tế, linh mục và giám mục. Bản Tuyên Bố Cam Kết của Hội Đồng Giám Mục này sẽ được xem xét bởi Ủy Ban Giáo sĩ, Đời Sống Tận Hiến và Ơn Gọi cùng với việc xem xét của *Hiến Chương* lần tới.

Thánh Kinh được sử dụng trong bài này được lấy từ *New American Bible*, bản quyền © năm 1991, năm 1986, và năm 1970 bởi Hội Đoàn Giáo Lý Thiên Chúa, Washington, DC 20017 và được phép sử dụng sự của chủ sở hữu quyền. Tất cả quyền được bảo lưu.

Bản quyền © 2011, Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, Washington, DC. Tất cả quyền được bảo lưu. Không có một phần của bài này có thể được sao chép hoặc phát bất kỳ hình thức hay phương tiện nào, điện tử hoặc văn bản, bao gồm cả bản sao, ghi âm, hoặc bởi bất kỳ thông tin lưu trữ và hệ thống phục hồi, mà không có sự đồng ý bằng văn bản của chủ sở hữu quyền.

Phát hành bởi HĐGMHK, ngày 16 tháng 6 năm 2011